

PÍSEŇ 0770

Kdo Bohu ve všem oddává se

Georg Neumark 1657

1. Kdo Bo-hu ve všem od - dá - vá se a v něm své sklá - dá dou - fá - ní,
jej Bůh i v těž - kých vi - chřic ča - se v svých kří-del stí - nu u - chrá - ní;

v něj, v Nej-vyš - ší - ho, ví - ru mít, toť sil - ný hrad a moc - ný štít.

2. Nu, ztiš se, duše, ztiš se cele a svěř se Páně vedení,
neb moudrá ruka Stvořitele vše řídí k tvému spasení;
on, jenž nám v Kristu Otcem jest, ví nejlíp, jak nás k cíli vést.
3. Bůh k zármutku i k radování zná příhodnost i pravý čas;
on po kratičkém zkušování k nám v milosti se vrací zas,
a dřív než kdo se naděje, svým k pomoci zas přispěje.

G. Neumark 1657, L. B. Kašpar 1877